

[Finansministeren.]

diskuteret os frem til i fællesskab gennem det sidste år. Der melder sig altså ikke noget problem med hensyn til princippet om én skala for mands og hustrus indtægt. Der er kun den undtagelse for personfradragenes størrelses vedkommende, at den gifte mand, hvis hustru er hjemme, får to personfradrag, mens de andre får ét hver.

Med hensyn til spørgsmålet om selve skalaen er det regeringens ønske, vi skal have en fast udskrivningsskala, der skal reguleres af folketinget ved udskrivningsprocentfastsættelse hvert år efter udskrivningsbehovet. Denne skala, som første gang skal træde i kraft 1970, er det derimod her i begyndelsen af 1968 i realiteten umuligt at kunne fremlægge for folketinget i denne samling. Fra nu af og til 1970, hvor der jo bliver samtidighedsbeskatning, altså ikke beskatning af 1969-indtægterne, men beskatning af 1970-indtægterne, kan der ske så store forskydninger, at vi mener, det må være rigtigst, at selve udskrivningsskalaen og udskrivningsloven vedtages i næste folketingsår.

Jeg blev dernæst spurgt af hr. Grünbaum, hvor langt vi var fremme med forslag om beskatningen af 1968-indkomster. Der vil jeg sige, at vi regner med, at vi her i foråret kan fremsætte forslag til en ligningslov for 1968-indkomsterne, altså den ligningslov, der skal gælde for det halve år og for den selvangivelse, der skal udfyldes i januar 1969, og at man i denne ligningslov har taget hensyn til de problemer, som udskydelsen af kildeskatten gør aktuelle. Det er ikke rimeligt at forvente, at folketinget kan vedtage denne ligningslov før folketingets sommerferie, men jeg tror, det er vigtigt af hensyn til borgerne, at den er fremsat og har været til første behandling inden folketingets sommerferie.

Med hensyn til de enlige forsørgeres stilling deler jeg de bekymringer eller de synspunkter, som hr. Grünbaum fremførte. Vi har netop for et par dage siden vedtaget en udskrivningslov, der giver enlige forsørgere fuld forsørgerstatus og giver dem et fradrag på 10.000 kr. Ved overgangen til kildeskatten vil vi derimod få det, at fradraget kun bliver 5.000 kr., og det kun er de gifte mænd, hvis hustru går hjemme, der får 10.000 kr. i fradrag. Det problem

har også optaget mig stærkt, men spørgsmålet er — og det vil jeg gerne drøfte med udvalget — om det skal rettes over nogle personfradrag til fordel for de enlige forsørgere, eller om det ikke snarere og rettere bør rettes på børnetilskudsloven, som skal træde i kraft samtidig med kildeskatteloven, og hvor den enlige forsørger har et større børnetilskud. For staten koster det faktisk det samme, om vi skal give den enlige forsørger f. eks. 5.000 kr. ekstra fradrag — det vil formentlig koste 1.500 kr. — eller om f. eks. det første barn skal have et så meget større børnetilskud. Det kan jo ikke være pr. barn; det ville man jo heller ikke få ved at være enlig forsørger, dér får man også kun dette 5.000 kr.s fradrag én gang, hvad enten man har ét barn eller ti børn. Men jeg tror, dette spørgsmål egner sig godt til en drøftelse i udvalget i sammenhæng med børnetilskudslovgivningen, der jo skal træde i kraft 1. januar 1970.

Jeg vil gerne takke hr. Haunstrup Clemensen for tilslutningen til forslaget, og det samme gælder hr. Niels Andersen og hr. Niels Helveg Petersen.

Hr. Niels Andersen stillede et spørgsmål om pengeinstitutternes medvirken ved denne lovgivnings gennemførelse og ved selve løntilbageholdelsesordningen. Der kan jeg sige, at det kræver ingen lovændring at lade pengeinstitutterne være serviceorgan for arbejdsgiverne, for virksomhederne. Hvis man ændrede loven, således at man gav pengeinstitutterne særlige pligter, således at de påtog sig et særligt skattemæssigt ansvar, ville man næppe kunne få tilslutning fra pengeinstitutterne hertil. Men der er ført forhandlinger, og disse forhandlinger har ført til, at pengeinstitutterne — under forudsætning af, at de får skatteydernes personnumre og arbejdsgivernummeret — hvis de får hele lønnen overført f. eks., kan foretage de træk, der skal foretages, og så kan sende det indeholdte beløb ind til det pågældende kontor med oplysning om, for hvilke skatteydere og på hvilke arbejdsgivers vegne de gør det, og med angivelse af de pågældendes numre.

Spørgsmålet om de medhjælpende hustruer er også rejst af hr. Niels Andersen og flere andre ordførere. Som jeg sagde i fremsættelsestalen, er det vor hensigt at